

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 9675.

Kl. 15 i 3.

Alfred Oser
(Wiedeń, Austria).

Urządzenie do powielania.

Zgłoszono 28 lutego 1928 r.
Udzielono 20 listopada 1928 r.
Pierwszeństwo: 2 marca 1927 r. (Austria).

Przy powielaniu pozycji buchalteryjnych stosowany jest sposób, według którego jednocześnie przy wciąganiu jakiegokolwiek pozycji sporządza się oryginał, przenoszony na arkusze lub na stronicę ksiąg wiersz po wierszu przez silne naciskanie przedniej jego strony. Jeżeli przed sporządzeniem odbitki zwilżyć arkusze, to można zapomocą jednego oryginału sporządzić większą ilość zupełnie czytelnych kopij.

Pomimo swych zalet przy księgowaniu, sposób ten mało dotychczas jest stosowany w praktyce, ponieważ brak dotychczas nieskomplikowanego urządzenia taniego, umożliwiającego szybką robotę bez wysiłku.

Urządzenie według wynalazku posia-

da wskazane zalety. Składa się ono w zasadzie z suwaka, przedstawianego wzdłuż płyty podstawowej i dostosowanego do umocowania jednego z podłużnych brzegów oryginału, dalej z przyrządu do zwilżania arkusza, na którym sporządza się odbitkę, przesuwanego wzdłuż poprzecznej prowadnicy płyty podstawowej, i narządu naciskowego przesuwanego po oryginale wzdłuż poprzecznej prowadnicy. Przyrząd do zwilżania i narząd naciskowy dobrze jest umieścić na widełkach, między ramionami których wkłada się oryginał, skutkiem czego zwilżanie i odbijanie może być wykonane w jednym przebiegu roboczym.

Na rysunku przedstawiono jedną formę wykonania wynalazku. Fig. 1 wskazuje perspektywiczny widok urządzenia do po-

wielania, fig. 2 wskazuje w zwiększonej podziałce zasadnicze części tegoż, a fig. 3 przedstawia przekrój wzdłuż linii 3—3 fig. 2. Liczba 1 oznacza płytę podstawową urządzenia z umieszczonym na niej kątownikiem 2 i z przesuwaną szyną 3, pomiędzy którymi odstęp równy jest szerokości arkuszy 4, na których sporządza się kopje; liczba 5 wskazuje dwa znaki w odstępie wierszowym, które ułatwiają nastawienie arkusza według wierszy. Oryginał 6 sporządza się np. na maszynie do pisania w ten sposób, że do odwrotnej strony karty przykładą się stroną barwiącą kalki, skutkiem czego jednocześnie z pismem na przedniej stronie karty otrzymuje się na jej odwrocie pismo odwrócone. Oryginał zakłada się na szynę 3, składającą się z dwóch części, połączonych ze sobą przegubami 7, i przesuwaną w prowadnicy 8 płyty podstawowej. Dobrze jest zaopatrzyć brzeg oryginału w odpowiednie dziurki, zapomocą których nakłada się ją na trzpienie 9. Szyna 3, przedstawiona na fig. 1 w stanie rozwartym, może być w danym razie zaopatrzona w przyrząd do nastawiania według wierszy, uruchomiany zapomocą uchwytu 10; liczby 11 oznaczają drążki prowadne, przymocowane do głowicy 12 i połączone na swych wolnych końcach z guzikiem przyciskowym 14 zapomocą ramy 13. Drążki prowadne są odchylane na czopie 15. O głowicę 12 opiera się niewidoczna na rysunku sprężyna, umieszczona poniżej płyty podstawowej 1, która utrzymuje drążki prowadne w położeniu skośnem, wskazanem na fig. 1.

Drążki 11 służą za prowadnice krążka przyciskowego 16, znajdującego się pod działaniem sprężyn 17. Kadłub łożyskowy 18 krążka przyciskowego połączony jest z drążkiem 19, prowadzonym w ramie 13 i zaopatrzonym na końcu w rączkę 20. Z rączką połączona jest sprężysta szyna 21, prowadzona również w ramie 13, która na końcu swym posiada nakładkę 22 z

nasiąkliwego materiału, służącą do zwilżania. Nakładka mieści się w otworze w dnie zbiornika 23 na przednim końcu szyny 21, który to zbiornik zamknięty jest pokrywą 24. Ramę 13 można połączyć z płytą podstawową zapomocą śruby 25.

Drążek 19, podtrzymujący krążek przyciskowy, i szyna 21, na której końcu znajduje się nakładka, tworzą widełki, między których ramiona wkłada się oryginał 6 jednostronnie umocowany. Przez odpowiednie przesunięcie szyny 3 układa się oryginał w ten sposób, żeby krążek przyciskowy 16 znajdował się w wierszu, który ma być skopjowany. Następnie według znaku 5 nastawia się na arkuszu 4 wiersz, w którym ma być wykonana odbitka. Następnie naciska się nadół ramę 13. Przy takim ustawieniu części nakładka 22 przyciśnięta jest skutkiem elastyczności szyny 21 do arkusza 4, a krążek przyciskowy 16 — do oryginału 6. Jeżeli zapomocą rączki 20 przesunąć krążek przyciskowy i nakładkę, to nastawiony wiersz arkusza 4 zostaje zwilżony, a bezpośrednio potem nadbiegający krążek przyciskowy 16 odbije z oryginału 6 pismo na kopji. Gdy krążek przyciskowy 16 dojdzie do końca wiersza, rama 13 zostaje ponownie zwolniona, a widełki cofają się, skutkiem czego części urządzenia ustawiają się w pierwotnej pozycji, przedstawionej na fig. 1. Arkusz 4 zastępuje się wówczas przez inny, na którym ma być wykonana odbitka.

Przy odbijaniu może się zdarzyć, że krążek 16 zostanie przysunięty do samego brzegu oryginału, a nakładka 22 znajdzie się poza brzegiem arkusza 4. Oryginał 6 straciłby przytem swe oparcie o szynę 21 i trzeba go przy cofaniu przyrządu drukującego do pozycji początkowej wprowadzać znowu między krążek przyciskowy a szynę 21. Celem uniknięcia tego przytwierdza się do ramy 13 iglicowate szyny 28, które stanowią oparcie dla oryginału.

nału nawet wówczas, gdy nakładka przesunie się poza brzeg karty.

Celem oznaczenia tych wierszy oryginału, które zostały już przedrukowane, można na kadłubie łożyskowym 26 umieścić przesuwane iglice 27, które przy naciskaniu nadół głowicy 12 zostają za pośrednictwem sprężyny 28ª opuszczone nadół i w ten sposób przetknięte przez oryginał, tak że tworzą się na nim otwory, oznaczające przedrukowane wiersze.

Urządzenie według wynalazku nadaje się szczególnie do sporządzania kopii poszczególnymi wierszami. Można go jednak stosować również jako normalne urządzenie powielające, które całkowite pismo oryginału odbija za jednym przebiegiem. W tym przypadku trzeba tylko nadać nakładce i krążkowi przyciskowemu długość oryginału.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do powielania oryginału nałożonego pismem odwróconem, znamienne suwakiem (3), przedstawianym wzdłuż płyty podstawowej i zastosowanym do umocowania jednego z brzegów podłużnych oryginału (6), odbijanego na arkuszu zwilżonym zapomocą przyrządu (22), przesuwanego wzdłuż poprzecznej prowadnicy połączonej z płytą podstawową, przyczem po wskazanym arkuszu przesuwają się przyrząd naciskowy (16), przedstawiony wzdłuż wskazanej poprzecznej prowadnicy.

2. Urządzenie do powielania według

zastrz. 1, znamienne tem, że przyrząd naciskowy i przyrząd zwilżający umieszczone są wspólnie na widełkach (19, 21), między których ramiona wkłada się umocowany oryginał (6).

3. Urządzenie do powielania według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że prowadnica (11) do przesuwania widełek połączona jest przegubowo z płytą podstawową i zaopatrzona w narząd ustalający.

4. Urządzenie do powielania według zastrz. 1—3, znamienne tem, że szyna (21) podtrzymująca przyrząd do zwilżania jest wykonana jako płaska sprężyna.

5. Urządzenie do powielania według zastrz. 1—4, znamienne tem, że przyrząd zwilżający jest zaopatrzony w nakładkę (22), wykonaną z nasiąkliwego materiału, która zakrywa otwór zbiornika (23), zawierającego płyn do zwilżania.

6. Urządzenie do powielania według zastrz. 1, znamienne tem, że przyrząd do umocowywania oryginału składa się z dwóch szyn, połączonych ze sobą przegubowo, z których jedna posiada trzpienie (9), na które nakłada się odpowiednio dziurkowany oryginał.

7. Urządzenie do powielania według zastrz. 1 — 6, znamienne przesuwaniem iglicami (27), które przy naciśnięciu wdół szyn (11) przebijają oryginał i w ten sposób oznaczają wiersz odbity.

Alfred Oser.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

